

Tortell Poltrona: Em vaig enamorar del paper de pallaso

Andreu Sotorra.-

El seu últim espectacle es diu *Clovni*. Aquest cap de setmana ha actuat a Sonimag. I a les festes de la Mercè. Al mig de la plaça de Catalunya perquè diu que és el marc del país més desapropiat. Ha fet l'estiu a l'estranger i amb alguna escapada a festes catalanes. Acaba de rodar uns esquetxos per a TVE que sortiran a *Cajón de sastre*. Estima el seu ofici. De fet, quan hi parles fora de la pista, no saps si el Tortell Poltrona segueix jugant al paper o si home i pallaso són una mateixa cosa. Viu a Sant Andreu de la Torreda. I sempre hi ha una puça, ronsejaire, que salta invisiblement enmig de la conversa.

-¿Tindries el mateix èxit amb el nom de debó?

-Jaume Mateu, per servir-te.

-¿Qui és qui?

-Jo diria que el Mateu és perfecte i que el Poltrona fa això, recordar, la imperfecció humana.

-¿I avui, el pallaso encara és vigent?

-La gent necessita mirar-se en un mirall...

-Escolta, ¿això de llançar-se des d'una torres de dotze me-

tres no és una mica fort?

-Mira, jo experimento dins de l'ofici. He anat fent de tot. Canviar el look del pallaso. Buscar-li el nervi simpàtic.

-Tothom recorda el Tortell de les cadires, el de la puça...

-Exacte. Doncs, ara, salto. Salto de veritat. Des de dalt.

-¿Hauràs tingut ofertes per anar de troupe, de circ?

-Sí, però no m'interessen. M'interessa el món individual. No l'espectacle estandaritzat. ¿Còmo estan usteeedees...? No. Res.

-¿Què t'has proposat amb l'espectacle *Clovni*?

-*Clovni* no és un espectacle de circ, ni de teatre literari. És un espectacle pensat per un pallaso que vol estar també al carrer, com tohom. Les mides de l'escenografia fan que el pallaso pugui vacil·lar, provocar, jugar amb la gent, però en espais oberts.

-¿No t'ha temptat mai de fer un espectacle en teatre tancat? Omplir nits. Al Paralel, al Victòria, per exemple...

-L'empresari no vol córrer el risc, saps. Contractar un pallaso, aquí, és anar a l'aventura.

-¿No saps que hi ha hagut molts canvis a Cultura? ¿Què

en penses del nou director general que engloba el teu gremi? En Bru de Sala ha promès novetats...

-Potser sí... El problema és que l'espectacle, que és cultura, no es consumeix, ara per ara.

-¿Tens pensada cap idea nova per a TV3?

-És clar que sí! Tinc uns guions escrits de la sèrie *Poltrona express*... Però tampoc no sé si els interessaria gaire... I això que conec en Santacana, que és el cap... Les darreres coses que vaig fer sé que les han anat venent per tot arreu, França, Angola, Txecoslovàquia... Seguint fent d'aparador, veus?

-¿Dius que escrius guions?

-Sí... Bé, més que escriure, dibuixar... Jo dibuixo els espectacles que faig... Els vaig recreant com si fossin un còmic... m'hi entenc millor... El text és l'acció del dibuix.

-¿Deus tenir els nanos grans, ja?

-Dotze i deu anys. Un nen i una nena.

-¿I no s'han posat mai el nas?

-Que facin el que vulguin, però més val ser banquer que pallaso.

-Doncs, no et pensis, ja treballen a les tardes.

-Però tenen caixes ràpides, i obertes, i calés!

-Però un dia tu...

-Sí, jo un dia em vaig enamorar. Em vaig enamorar del personatge del pallaso. I encara n'estic ara, és clar.

I per molts anys, Tortell! Si et segueixes llençant des de dalt, no et llencis al buit, llençant al got del *Clovni*... I al matalàs, és clar! ◊